77001812120020

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Warszawa, 6 grudnia 2018 r.

DRG.DRG-1.4112.32.2018.KL

DECYZJA

Na podstawie art. 155 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, ze zm.) oraz art. 47 i art. 48 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, ze zm.), w związku z art. 32 ust. 1 pkt 3, art. 36, art. 37, art. 39, art. 30 ust. 1 i art. 50 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, ze zm.) oraz art. 198 ust. 6 ustawy z 6 marca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 650),

po rozpatrzeniu

wniosku złożonego w dniu 25 kwietnia 2018 r., przez przedsiębiorcę:

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
z siedzibą w Warszawie

posiadającego:

1) numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS): 0000264771
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP): 5272432041

zwanego dalej: „Koncesjonariuszem",

postanawiam:

zmienić moją decyzję z 30 czerwca 2004 r. Nr PPG/95/6154/W/2/2004/MS, ze zm., w sprawie udzielenia Koncesjonariuszowi koncesji na przesyłanie paliw gazowych, na okres do 31 grudnia 2030 r. oraz ustalam treść powołanej wyżej decyzji, w szczególności „Warunki wykonywania działalności"

poprzez nadanie jej brzmienia:

„udzielam przedsiębiorcy:

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
z siedzibą w Warszawie

ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa

posiadającemu:

1) numer w rejestrze przedsiębiorców (KRS): 0000264771
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP): 5272432041

zwanemu dalej: „Koncesjonariuszem",

KONCESJI
Nr PPG/95/6154/W/2/2004/MS

na przesyłanie paliw gazowych

na okres od 1 lipca 2004 r. do 6 grudnia 2068 r.

na następujących warunkach:

1. Przedmiot i zakres działalności

Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza polegająca na **przesyłaniu paliw gazowych**, sieciami przesyłowymi zlokalizowanymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunki wykonywania działalności.

2.1. Warunki ogólne.

2.1.1. Koncesjonariusz jest obowiązany do zapewnienia wysokiej jakości świadczonych usług, niezawodności zaopatrzenia w paliwa gazowe, przy zachowaniu zasady najniższych możliwych kosztów.

2.1.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do wykonywania działalności w sposób nie powodujący zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz nie narażający na powstanie szkód materialnych.

2.1.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do przestrzegania obowiązujących przepisów, w tym przepisów o ochronie środowiska i bezpieczeństwie ekologicznym, a także wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych.

2.1.4. Koncesjonariusz jest obowiązany do utrzymywania lub zagwarantowania możliwości pozyskania środków finansowych lub majątku pozwalającego na zaspokojenie roszczeń osób trzecich mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją lub szkód w środowisku.

2.1.5. Koncesjonariusz nie może zawierać umów o świadczenie usług przesyłania paliw gazowych z przedsiębiorcami wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie magazynowania, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi, jeżeli nie posiadają koncesji, w przypadkach gdy taka koncesja jest wymagana przepisami ustawy – Prawo energetyczne.

2.1.6. Koncesjonariusz jest obowiązany, zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, do wnoszenia corocznej opłaty do budżetu państwa, w sposób i w wysokości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 tej ustawy.

2.1.7. Koncesjonariusz jest obowiązany do zapewnienia, aby czynności w zakresie samodzielnej eksploatacji instalacji i urządzeń wykonywały wyłącznie osoby legitymujące się posiadaniem wymaganych w tym zakresie kwalifikacji.

2.2. Warunki szczególne.

2.2.1. Koncesjonariusz jest obowiązany do opracowywania i uzgadniania z Prezesem URE projektu planu, o którym mowa w art. 16 ustawy - Prawo energetyczne oraz do niezwłocznego uzgadniania z Prezesem URE wprowadzanych w nim zmian.

2.2.2. Koncesjonariusz nie może subsydiować działalności nie objętej niniejszą koncesją z przychodu osiąganego z działalności objętej tą koncesją.

2.2.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do spełnienia technicznych warunków przesyłania paliw gazowych określonych w odrębnych przepisach, w szczególności do utrzymywania obiektów, instalacji, urządzeń i sieci w należytym stanie technicznym, umożliwiającym przesyłanie paliw gazowych w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących przepisów określających wymogi techniczne, jakościowe i ochrony środowiska, z uwzględnieniem uzasadnionego poziomu kosztów oraz optymalizacji wykorzystania źródeł paliw gazowych zasilających sieć przesyłową.

2.2.4. Koncesjonariuszowi nie wolno eksploatować urządzenia technicznego objętego dozorem technicznym, bez ważnej decyzji zezwalającej na jego eksploatację lub wbrew decyzji o wstrzymaniu jego eksploatacji, wydanych przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego.

2.2.5. Koncesjonariuszowi nie wolno stosować w rozliczeniach z tytułu świadczenia usług przesyłania paliw gazowych przyrządów pomiarowych bez wymaganych dowodów prawnej kontroli metrologicznej lub niespełniających wymagań tej kontroli.

2.3. Sprawozdawczość i udzielanie informacji.

2.3.1. Koncesjonariusz obowiązany jest zawiadomić pisemnie Prezesa URE w przypadku zmiany:

1) oznaczenia podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adresu,
2) numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numeru równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji,
3) numeru identyfikacji podatkowej NIP,

- najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, przedkładając jednocześnie, w przypadku kiedy zmiana ta spowoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji, wniosek o jej zmianę.

2.3.2. Koncesjonariusz jest obowiązany, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zaistnienia innych - niż wskazane w pkt 2.3.1. - istotnych zmian dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w szczególności odnoszących się do rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności, danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania Koncesjonariusza), zawiadomić pisemnie Prezesa URE o tych zmianach, przedkładając jednocześnie - w przypadku kiedy zmiana ta powoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji - wniosek o jej zmianę.

2.3.3. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego poinformowania Prezesa URE o zamiarze zaprzestania działalności koncesjonowanej nie później niż na 18 miesięcy przed przewidywaną datą zaprzestania działalności.

2.3.4. Koncesjonariusz jest obowiązany pisemnie zawiadomić Prezesa URE o niepodjęciu działalności objętej koncesją, jeżeli nie podejmie jej w ciągu 6 miesięcy od dnia udzielenia koncesji, nie później niż 14 dni od dnia upływu tego terminu, podając przyczyny niepodjęcia działalności; za datę podjęcia działalności uważa się datę faktycznego rozpoczęcia przesyłania paliw gazowych.

2.3.5. Koncesjonariusz jest obowiązany do pisemnego informowania Prezesa URE o zamiarze podziału lub połączenia z innymi podmiotami, nie później niż na 30 dni przed planowaną datą podziału lub połączenia.

2.3.6. Koncesjonariusz jest obowiązany pisemnie zawiadomić Prezesa URE o zaprzestaniu spełniania któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, a także o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 3 lub ust. 3a tej ustawy, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia, w którym Koncesjonariusz przestał spełniać którykolwiek z ww. warunków lub zaistniała którakolwiek z ww. okoliczności.

2.4. Warunki zaprzestania działalności po wygaśnięciu koncesji lub jej cofnięciu.

2.4.1. Koncesjonariusz nie później niż na 18 miesięcy przed upływem ważności koncesji i zaprzestaniem działalności przedstawi Prezesowi URE opracowane na własny koszt analizy:

1) techniczną,
2) finansową wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta z przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Koncesjonariusza za ostatni rok działalności – jeśli obowiązek badania tego sprawozdania wynika z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2018 r. poz. 395, ze zm.)
3) wpływu na środowisko,

w zakresie wykonywanej działalności koncesjonowanej, które określą w szczególności stan wywiązania się Koncesjonariusza ze zobowiązań względem osób trzecich na dzień przewidywanego zakończenia tej działalności.

2.4.2. Koncesjonariusz jest obowiązany do realizacji wniosków i zaleceń wynikających z powyższych analiz, w najkrótszym możliwym terminie.

2.4.3. Koncesjonariusz jest obowiązany po zaprzestaniu działalności koncesjonowanej do likwidacji skutków swojej działalności, w szczególności w zakresie rekultywacji gruntów, przywrócenia rzeźby terenu do właściwego stanu, utylizacji odpadów niebezpiecznych.

2.4.4. Koncesjonariusz, w terminie 18 miesięcy przed planowaną datą zaprzestania działalności koncesjonowanej, opracuje i przedstawi Prezesowi URE plan działań, o których mowa w punkcie 2.4.3., z podaniem źródeł ich finansowania. W przypadku wystąpienia istotnych zmian warunków, na podstawie których powyższy plan został sporządzony, Koncesjonariusz jest obowiązany do jego niezwłocznej aktualizacji.

2.4.5. Koncesjonariusz nie jest obowiązany do realizacji postanowień pkt 2.4.1. - 2.4.4. jeżeli majątek służący do wykonywania działalności został przekazany innemu podmiotowi do dalszej eksploatacji."

UZASADNIENIE

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 30 czerwca 2004 r. Nr PPG/95/6154/W/2/2004/MS, ze zm. udzielono przedsiębiorcy Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie koncesji na przesyłanie paliw gazowych, na okres do 31 grudnia 2030 r.

Wnioskiem złożonym w dniu 25 kwietnia 2018 r. (pismo z 23 kwietnia 2018 r., znak: 2018-63145, PR.50.1.2018.1), doprecyzowanym i uzupełnionym pismem z dnia 27 kwietnia 2018 r., znak: 2018-66504, PR.50.1.2018.3 (data wpływu do URE: 27 kwietnia 2018 r.), pismem z dnia 17 maja 2018 r., znak: 2018-75414, PR.50.1.2018.7 (data wpływu do URE: 17 maja 2018 r.), pismem z dnia 24 maja 2018 r., znak: 2018-79324, PR.50.1.2018.11 (data wpływu do URE: 25 maja 2018 r.), pismem z dnia 27 czerwca 2018 r., znak: 2018-98593, PR.50.1.2018.17 (data wpływu do URE: 27 czerwca 2018 r.), pismem z dnia 27 lipca 2018 r., znak: 2018-117011,

PR.50.1.2018.21 (data wpływu do URE: 27 lipca 2018 r.), pismem z dnia 28 września 2018 r., znak: 2018-153300, PO.50.1.2018.5 (data wpływu do URE: 1 października 2018 r.) oraz pismem z dnia 12 października 2018 r., znak: 2018-161542, PO.50.1.2018.6 (data wpływu do URE: 15 października 2018 r.) Koncesjonariusz wniósł o zmianę w/w decyzji poprzez przedłużenie terminu obowiązywania w/w koncesji do dnia 31 grudnia 2072 r.

W uzasadnieniu wniosku Koncesjonariusz wskazał, iż potrzeba zapewnienia możliwości prowadzenia koncesjonowanej działalności przesyłowej przez okres 50 lat przez Koncesjonariusza wynika z jego zaangażowania w budowę – wraz ze spółką Energinet, duńskim operatorem systemu przesyłowego – międzysystemowego gazociągu bałtyckiego (Baltic Pipe) stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Danii wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Koncesjonariusz wskazał ponadto, że zarówno okres technicznej eksploatacji infrastruktury przesyłowej gazowej, jak i skorelowane z nim okresy, dla których ocenia się ekonomiczną opłacalność realizacji projektu Baltic Pipe wynoszą 50 lat. Koncesjonariusz wskazał, iż podejmując ostateczną decyzję w sprawie realizacji inwestycji powinien mieć pewność co do trwałości prowadzonej przez niego inwestycji oraz działalności gospodarczej. Pewność ta powinna wynikać z niezmiennych i trwałych zasad, w ramach których Koncesjonariusz będzie świadczył usługi. Fundamentalna w tym zakresie jest pewność co do faktu, iż Koncesjonariusz będzie pozostawał właścicielem wybudowanej infrastruktury i będzie mógł w oparciu o nią prowadzić działalność gospodarczą w postaci przesyłania gazu ziemnego. Podsumowując, Koncesjonariusz podkreślił, że przy ogromnych nakładach początkowych brak pewności co do możliwości eksploatowania gazociągu Baltic Pipe przez cały czas jego technicznej przydatności – 50 lat od daty oddania go do użytkowania – oznacza dla Koncesjonariusza poważne utrudnienie podjęcia decyzji inwestycyjnej. Koncesjonariusz stwierdza, iż z całą pewnością niemożliwe jest uzyskanie zwrotu kosztów inwestycji do końca 2030 r., kiedy upływa termin ważności aktualnie obowiązującej koncesji.

Międzysystemowy gazociąg bałtycki (Baltic Pipe) stanowiący połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Danii jest inwestycją o znaczeniu regionalnym. Projekt Baltic Pipe został wpisany na listę projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PCI) przyjętą przez Komisję Europejską, co oznacza, że przedsięwzięcie to spotyka się ze zrozumieniem oraz aprobatą, jako służące nie tylko podmiotom bezpośrednio zaangażowanym w jego realizację, ale także Unii Europejskiej jako całości. Bezsprzecznym jest również, iż gazociąg Baltic Pipe będzie pełnił strategiczną funkcję dla Rzeczypospolitej Polskiej. Będzie pozwalał bowiem na dywersyfikację źródeł dostaw gazu ziemnego, co bezpośrednio przełoży się na wzrost bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do kraju.

Zgodnie z art. 39 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne może złożyć wniosek o przedłużenie ważności koncesji, nie później niż na 18 miesięcy przed jej wygaśnięciem. Ponieważ przedłużenie ważności koncesji jest tożsame z uznaniem przez organ koncesyjny, że przedsiębiorca spełnia wskazane ustawą warunki wykonywania działalności koncesjonowanej na kolejny okres, Prezes URE przed wydaniem decyzji zmieniającej decyzję o udzieleniu koncesji musi zbadać, czy przedsiębiorca nadal spełnia wszystkie wymagane warunki określone w art. 33 ust. 1, 3 i 3a ustawy – Prawo energetyczne oraz czy stan formalno-prawny z dnia udzielenia koncesji nie uległ zmianie.

W związku z powyższym, Koncesjonariusz został wezwany do przedstawienia informacji i dokumentów niezbędnych do dokonania przedmiotowej zmiany, co uczynił.

Na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, że Koncesjonariusz:

1) spełnia warunki określone w art. 33 ust. 1 pkt 1–6 ustawy – Prawo energetyczne, a w szczególności dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania oraz posiada możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności,

2) nie jest prowadzone w stosunku do niego postępowanie upadłościowe ani nie znajduje się w stanie likwidacji.

Ponadto stwierdzono, iż nie zachodzą okoliczności określone w art. 33 ust. 3 pkt 2-4 i 6 oraz ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Wniosek Koncesjonariusza z 25 kwietnia 2018 r. wraz z jego uzupełnieniami stanowi uzasadniony wniosek o zmianę decyzji z 30 czerwca 2004 r. Nr PPG/95/6154/W/2/2004/MS, ze zm.

W toku postępowania administracyjnego, stosownie do postanowień art. 23 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, zwrócono się z prośbą o wydanie opinii w przedmiotowej sprawie do Zarządów Województw: podkarpackiego, lubelskiego, podlaskiego, małopolskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego, śląskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego, opolskiego, wielkopolskiego, pomorskiego, dolnośląskiego, lubuskiego, zachodniopomorskiego i mazowieckiego. Zarządy Województw: zachodniopomorskiego, małopolskiego, wielkopolskiego, lubuskiego i podlaskiego wydały opinię pozytywną. Z kolei Zarządy Województw: lubelskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego, śląskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego, opolskiego, pomorskiego, dolnośląskiego i mazowieckiego w wymaganym terminie opinii nie wydały, co zgodnie z art. 23 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne oznacza opinię pozytywną. Zarząd Województwa podkarpackiego wydał opinię negatywną wskazując, że zarówno obowiązujący aktualnie Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego jak również przygotowywany przez Podkarpackie Biuro Planowania Przestrzennego w Rzeszowie projekt zmiany tego planu, nie obejmuje czasookresu wskazanego przez Koncesjonariusza, tj. roku 2072. Dokonana przez Zarząd ww. województwa analiza wykazała, że nie posiada on obecnie instrumentu prawnego, który pozwoliłby podjąć merytoryczną decyzję wykraczającą w perspektywie czasowej poza rok 2030. Zarząd Województwa podkarpackiego wskazał ponadto, iż nie istnieją jeszcze żadne strategiczne dokumenty planistyczne na szczeblu krajowym (np. polityka energetyczna państwa), które wykraczałyby poza horyzont czasowy roku 2030, a tym samym, zgodnie z zasadą hierarchiczności, nie powstały w tym zakresie także dokumenty planistyczne o zasięgu regionalnym.

W tym miejscu należy zauważyć, iż opinie ww. Zarządów Województw nie mają charakteru wiążącego dla Prezesa URE przy wydawaniu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Niemniej jednak kwestia podniesiona przez Zarząd Województwa podkarpackiego została dostrzeżona również przez Prezesa URE. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo

energetyczne, Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa. W związku z powyższym koncesje, w tym koncesje na przesyłanie paliw gazowych, udzielane są w perspektywie zdefiniowanej przez obowiązującą politykę energetyczną państwa. Natomiast aktualna polityka energetyczna Polski, przyjęta przez Radę Ministrów na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedstawia strategię państwa jedynie w perspektywie do 2030 roku.

W związku z powyższym, w trakcie niniejszego postępowania administracyjnego Prezes URE pismem z dnia 14 maja 2018 r. zwrócił się do Prezesa Rady Ministrów z prośbą o wyrażenie opinii, czy w ocenie Prezesa Rady Ministrów, która zgodnie z art. 15a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przyjmuje politykę energetyczną państwa, przedłużenie posiadanej przez Koncesjonariusza koncesji na przesyłanie paliw gazowych do roku 2072 wpisuje się w ramy i założenia polityki energetycznej państwa oraz czy z tego punktu widzenia istnieją przeciwwskazania do przedłużenia ww. koncesji. Prezes Rady Ministrów opinii nie wyraził, co pozwala na przyjęcie, iż z jego punktu widzenia nie istnieją przesłanki, które uniemożliwiałyby przedłużenie Koncesjonariuszowi koncesji poza okres obowiązywania Polityki energetycznej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z podobną prośbą o wyrażenie opinii Prezes URE zwrócił się do Ministra Energii pismem z dnia 14 maja 2018 r. Prezes URE zapytał, czy w ocenie Ministra Energii, jako organu odpowiedzialnego za przygotowanie projektu polityki energetycznej państwa i koordynowanie jej realizacji, przedłużenie posiadanej przez Koncesjonariusza koncesji na przesyłanie paliw gazowych do roku 2072 wpisuje się w ramy i założenia tej polityki oraz czy z tego punktu widzenia istnieją przeciwwskazania do przedłużenia ww. koncesji, a także czy nie będzie to niezgodne z kierunkowymi założeniami polityki energetycznej państwa. Minister Energii udzielił odpowiedzi pismem z dnia 4 czerwca 2018 r., znak: IK: 231945, w którym to wyraził opinię, iż przedłużenie koncesji na okres po 2050 r. nie pozostaje w sprzeczności z założeniami polityki energetycznej Polski po 2030 r. Minister Energii wskazał również, iż z punktu widzenia kierunków zmian w sektorze gazu w chwili obecnej nie widzi przeciwwskazań do przedłużenia Koncesjonariuszowi koncesji na przesyłanie paliw gazowych do roku 2072.

Koncesjonariusz zawnioskował o przedłużenie terminu ważności koncesji na działalność polegającą na przesyłaniu paliw gazowych sieciami przesyłowymi zlokalizowanymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 31 grudnia 2072 r. Natomiast jak stanowi art. 36 ustawy – Prawo energetyczne, koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy. W świetle powyższego wskazany we wniosku horyzont czasowy obowiązywania koncesji wykracza poza 50-letni okres wskazany w art. 36 ustawy – Prawo energetyczne. W związku z powyższym maksymalny możliwy termin przedłużenia posiadanej przez Koncesjonariusza koncesji wynosi 50 lat od dnia wydania decyzji zmieniającej.

W związku z ostatnimi zmianami, które zaszły w obrębie ustawy – Prawo energetyczne, wprowadzonymi do tej ustawy ustawą z dnia 7 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1052, ze zm.), ustawą z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1165, ze zm.) i ustawą z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1986), a także ustawą z dnia 8

grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r., poz. 9) oraz rozwojem rynków paliw i energii, uległy zmianie warunki wykonywania działalności koncesjonowanej w zakresie przesyłania paliw gazowych.

W związku z powyższym, Prezes URE przy piśmie z dnia 31 października 2018 r., znak: DRG.DRG-1.4112.32.2018.KL poinformował Koncesjonariusza o konieczności dostosowania warunków wykonywania działalności określonych w udzielonej Koncesjonariuszowi koncesji na przesyłanie paliw gazowych do aktualnego stanu prawnego oraz przesłał treść nowych warunków wykonywania w/w działalności. Koncesjonariusz nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się z aktami sprawy oraz nie wniósł żadnych dodatkowych uwag.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 47 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu należy do ministra właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji. Natomiast w myśl art. 48 ust. 1 w/w ustawy organ koncesyjny może określić w koncesji, w granicach przepisów odrębnych ustaw, szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją. Z kolei ust. 2 powołanego przepisu stanowi, iż organ koncesyjny jest obowiązany przekazać każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółową informację o warunkach wykonywania działalności objętej koncesją, które zostaną określone w koncesji.

Jak natomiast wynika z art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne organem właściwym w sprawach koncesji na przesyłanie paliw gazowych jest Prezes URE. Zatem to do wyłącznej kompetencji Prezesa URE, jako organu koncesyjnego realizującego swoje ustawowe obowiązki, należy określenie warunków wykonywania działalności zawartych w udzielonej Koncesjonariuszowi koncesji na przesyłanie paliw gazowych, w zakresie określonym w art. 37 ustawy – Prawo energetyczne.

W związku z poczynionymi ustaleniami, działając na podstawie art. 47 oraz art. 48 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, mając na uwadze istotne zmiany ustawy – Prawo energetyczne oraz rozwój rynków paliw i energii, ustaliłem Koncesjonariuszowi aktualne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej w/w koncesją na przesyłanie paliw gazowych.

W myśl art. 198 ust. 6 ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej do postępowań w sprawach udzielenia, zmiany lub cofnięcia koncesji, promesy koncesji, zezwoleń, zgód i licencji, a także uzyskania, odmowy lub wykreślenia wpisów z rejestru działalności regulowanej oraz wydania przez organ prowadzący rejestr działalności regulowanej decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do rejestru, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646), stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem, że w przypadku postępowania o udzielenie, zmianę lub cofnięcie zgody wydaje się odpowiednio zezwolenie, decyzję o zmianie zezwolenia lub jego cofnięciu.

Niezależnie od powyższego, postanowiłem przychylić się do wniosku Koncesjonariusza i zmienić decyzję z 30 czerwca 2004 r. Nr PPG/95/6154/W/2/2004/MS, ze zm. poprzez przedłużenie terminu obowiązywania koncesji na przesyłanie paliw gazowych, działając w tym przypadku na podstawie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższy przepis stanowi, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Okres przedłużenia ww. koncesji został wskazany jako do dnia 6 grudnia 2068 r., zgodnie z art. 36 ustawy – Prawo energetyczne.

W związku z powyższym, orzekam jak w sentencji

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 100 złotych (art. 32 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 300, ze zm.). Opłatę uiszcza się na konto bankowe Sądu Okręgowego w Warszawie XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych stosownie do przepisów art. 101 i następne ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, oraz o przyznanie pomocy prawnej poprzez ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, stosownie do przepisu art. 117 Kodeksu postępowania cywilnego.
4. W trakcie trwania biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania do SOKiK wobec Prezesa URE (art. 127a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego).

5. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego).

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

Maciej Bando

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości
308 zł w dniu 25 kwietnia 2018 r.
na rachunek
95 1030 1508 0000 0005 5002 4055

GŁÓWNY SPECJALISTA
Krzysztof Liwanowski

Otrzymuje:
Pan Sławomir Sieradzki
Dyrektor Pionu Rozwoju
Pełnomocnik
Operator Gazociągów Przesyłowych
Gaz-System S.A.
ul. Mszczonowska 4
02-337 Warszawa